

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII**

DECIZIA nr. 493 din 22.11.2010
privind solutionarea contestatiei formulata de
ABC, cu sediul in str., sector z, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. /2010

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr. /2010, inregistrata sub nr. /2010 de catre Administratia Finantelor Publice sector z cu privire la contestatia ABC, formulata prin SCA H si Asociatii in baza imputernicirii avocatale nr. /2010.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. /2010, il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy si comunicata sub semnatura in data de2010.

ABC contesta suma de **V lei** reprezentand diferenta suplimentara de TVA stabilita in urma inspectiei fiscale.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de ABC.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector z au efectuat inspectia fiscala partiala la ABC, pentru a proceda la reverificarea taxei pe valoarea adaugata pentru perioada 13.07.2004-30.09.2007 in baza Deciziei nr. dsc/xx.xx.xxxx, emisa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul A.N.A.F. pentru solutionarea contestatiei depuse de societatea impotriva deciziei de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de V lei.

II. Prin contestatia formulata ABC sustine ca organele de inspectie fiscala au incalcat normele de procedura care reglementeaza modalitatea de efectuare a inspectiei fiscale, si anume: s-a procedat la reverificarea aceleiasi taxe pentru aceeasi perioada, desi nu au fost indicate erori de calcul si date suplimentare necunoscute la momentul intocmirii primului raport, asa cum prevede art. 105 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, iar noul raport de inspectie

fiscala a ignorat considerentele deciziei de solutionare nr. dsc/xx.xx.xxxx si s-a intocmit cu incalcarea prevederilor art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala.

De asemenea, raportul de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy s-a intocmit cu incalcarea prevederilor din Ordinul nr. 1.181/2007 intrucat discutia finala nu contine punctul de vedere al societatii, iar decizia de impunere nr. di/yy.yy.yyyy a fost emisa cu incalcarea prevederilor art. 85 si art. 88 din Codul de procedura fiscala, deoarece au stabilit ilegal obligatii fiscale suplimentare in suma de V lei.

Pe fondul cauzei, contestatoarea arata ca are drept de deducere a TVA in suma de V lei pentru facturile de concesiune teren (chirie) emise in anul 2006 de SC F SRL si pentru care prestatorul a depus notificarea de taxare a operatiunii nr. nt/xx.xx.xxxx, avand ca data de optiune pentru taxare 30.08.2004. Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au aplicat eronat un text legal inexistent in anul 2006, respectiv pct. 38 alin. (3) din H.G. nr. 44/2007 "valabil in 2007", care prevedea ca optiunea de taxare se exercita de la data depunerii notificarii sau de la o data ulterioara, aspect retinut si in decizia de dsc/xx.xx.xxxx.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1. Referitor la exceptia de fond privind reverificarea

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala aveau dreptul sa reverifice societatea contestatoare pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, in conditiile in care reverificarea a fost dispusa de organul de solutionare a contestatiei.

In fapt, ABC a fost supusa inspectiei fiscale partiale pentru TVA aferenta perioadei 13.07.2004-31.03.2008, in vederea solutionarii deconturilor de TVA cu sold negativ cu optiune de rambursare depuse de societate pentru lunile septembrie 2007 si martie 2008. Rezultatele verificarii au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr./....., in baza caruia a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. dii/xx.xx.xxxx prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA in suma R lei respinsa la rambursare.

Prin contestatia inregistrata in data de ABC a contestat in parte decizia de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx, respectiv a contestat numai suma de V lei din totalul TVA respinsa la rambursare in suma de R lei.

Contestatia a fost solutionata de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul A.N.A.F. prin decizia nr. dsc/xx.xx.xxxx, organul de solutionare dispunand desfiintarea partiala a deciziei de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx privind TVA respinsa la rambursare in suma de V lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa procedeze la reverificarea aceleiasi perioade si aceluiasi tip de impozit tinand cont de prevederile aplicabile in speta, precum si de cele precizate prin decizia nr. dsc/xx.xx.xxxx.

In baza deciziei nr. dsc/xx.xx.xxxx emisa de organul de solutionare a contestatiei, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector z au procedat la reverificarea TVA pentru perioada 13.07.2004-30.09.2007 si au intocmit raportul de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy, in baza caruia au emis decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy, prin care au stabilit o diferenta suplimentara de TVA in suma de V lei, identica cu cea care a facut obiectul inspectiei initiale contestate si care a fost desfiintata prin decizia de solutionare a contestatiei nr. dsc/xx.xx.xxxx.

Prin contestatia formulata ABC sustine ca prin reverificarea efectuata prin raportul de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy organele de inspectie fiscala au incalcat prevederile art. 105 alin. (3) din Codul de procedura fiscala.

In drept, conform art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 213. - (5) *Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei*".

In privinta exceptiilor de fond, pct. 9.4 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 prevede:

"9.4. Exceptiile de fond in procedura de solutionare a contestatiilor pot fi urmatoarele: incompetenta organului care a incheiat actul contestat, prescriptia, exceptia prevazuta de art. 102 <actual art. 105> alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat, autoritatea de lucru judecat etc."

Prin urmare, se constata ca procedura fiscala de solutionare a contestatiilor obliga organul de solutionare la examinarea mai intai a exceptiilor de procedura si a celor de fond, printre care si cea referitoare la reverificarea fiscala, si, in masura in care se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se mai procedeaza la analiza pe fond a cauzei.

Potrivit art. 105 si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 105. - (3) *Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat si pentru fiecare perioada supusa impozitarii. Prin exceptie, conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide **reverificarea** unei anumite perioade* daca, de la data incheierii inspectiei fiscale si pana la data implinirii termenului de prescriptie, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuarii verificarilor sau erori de calcul care influenteaza rezultatele acestora".

"Art. 216. - (3) **Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare**".

Din textele legale antecitate rezulta ca desfiintarea unui act administrativ fiscal in baza unei decizii de solutionare a contestatiei contribuabilului, in speta decizia de impunere emisa in urma inspectiei fiscale, este intotdeauna urmata de incheierea unui nou act administrativ prin refacerea inspectiei fiscale initiale strict pe baza considerentelor din decizia de solutionare. *Consecinta juridica a desfiintarii actului administrativ fiscal atacat este repunerea contribuabilului in situatia anterioara emiterii acestuia si inexistenta titlului de creanta fiscala pentru obligatiile bugetare pentru care a fost desfiintat actul*, ceea ce echivaleaza cu faptul ca, pana la emiterea unui nou act administrativ fiscal, **contribuabilul se considera neverificat pentru impozitul si perioada pentru care s-a pronuntat solutia de desfiintare**.

Rezulta ca refacerea inspectiei fiscale prin reverificare, urmare desfiintarii actului administrativ fiscal initial dispusa de organul competent cu solutionarea contestatiei contribuabilului se deosebeste esential de reverificarea prevazuta ca exceptie de la principiul unicitatii inspectiei fiscale, asa cum este ea reglementata de art. 105 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, *in care consecintele juridice ale actului administrativ emis la inspectia fiscala initiala raman intacte si pentru care legiuitorul a stabilit expres situatiile in care conducatorul inspectiei fiscale are posibilitatea de a decide reverificarea si care, odata valorificata prin emiterea unui nou act administrativ, poate atrage consecinte fiscale suplimentare, care se adauga la cele produse de primul act administrativ ramas intact*.

Totodata, se constata ca sustinerile societatii privind inexistenta erorilor de calcul sau a datelor suplimentare necunoscute la momentul primei inspectii fiscale, in raport de cele retinute la pg. 6 din decizia de solutionare a contestatiei reprezinta, in fapt, si o critica a deciziei nr. dsc/xx.xx.xxxx care nu poate fi primita, in conditiile in care, in masura in care era nemulturnita de solutia pronuntata de organul de solutionare, contestatoarea avea la indemana calea de atac la instanta de contencios competenta, dupa cum i s-a indicat chiar in dispozitivul deciziei de solutionare a contestatiei.

In consecinta, in raport de cele prezentate anterior, urmeaza a se respinge ca neintemeiata exceptia ridicata de ABC cu privire la neindeplinirea conditiilor legale pentru reverificarea taxei pe valoarea adaugata, asa cum a fost ea dispusa prin decizia nr. dsc/xx.xx.xxxx emisa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul A.N.A.F.

3.2. Referitor la TVA in suma de V lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatoare are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta concesiunii unui teren in anul 2006, pentru care prestatorul a optat pentru taxarea operatiunii incepand cu data 30.08.2004 prin notificarea depusa in data de xx.xx.xxxx, in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au analizat deductibilitatea taxei in raport strict de considerentele deciziei de solutionare a contestatiei emisa in urma contestarii rezultatelor inspectiei initiale.

In fapt, ABC si-a dedus TVA in suma de V lei, evidentiata in facturile nr./22.08.2006, nr.13.11.2006 si nr./13.11.2006 emise pentru inchiriere (concesiune) teren de prestatorul F. Pentru operatiunea de concesiune a terenului, prestatorul a depus notificarea privind optiunea de taxare cu adresa nr. nt/xx.xx.xxxx, care mentioneaza ca data de la care se opteaza pentru taxare este 30.08.2004.

In raportul de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere nr. di/yy.yy.yyyy ce face obiectul prezentei contestatii, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru TVA in suma V lei deoarece prestatorul nu a depus notificarea privind taxarea operatiunilor de inchiriere pana la termenul limita de 90 de zile de la data aderarii, prevazut de pct. 38 alin. (6) din H.G. nr. 44/2004 de aplicare a art. 141 alin. (3) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, valabil in anul 2007. In consecinta, deoarece organului fiscal i s-a facut cunoscuta optiunea de taxare a operatiunii la depunerea notificarii in data de xx.xx.xxxx, societatea aflandu-se sub incidenta art. 141 alin. (3) doar incepand cu data de 01.01.2008, organele de inspectie fiscala au considerat operatiunea scutita de TVA in baza art. 141 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 571/2003, astfel ca societatea nu are drept de deducere a TVA.

Din analiza conditiilor de exercitare a dreptului de deducere a TVA prevazut la art. 145 alin. (3) lit. a) si alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003, coroborate cu pct. 44 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, organele de inspectie fiscala stabilesc ca societatea nu beneficiaza de dreptul de deducere a TVA in suma de V lei si trebuie sa solicite furnizorului stornarea facturilor cu TVA si emiterea unor noi facturi cu TVA.

In drept, potrivit art. 141 si art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in anul fiscal 2006:

"Art. 141. - (2) **Alte operatiuni scutite** de taxa pe valoarea adaugata:

[...]

k) arendarea, **concesionarea** si inchirierea **de bunuri imobile**, cu urmatoarele exceptii:

1. operatiunile de cazare care sunt efectuate in cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, inclusiv inchirierea terenurilor amenajate pentru camping;
2. serviciile de parcare a vehiculelor;

3. inchirierea utilajelor si a marfurilor fixate in bunuri imobile;

4. inchirierea seifurilor;

[...]

(3) Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin. (2) lit. k), in conditiile stabilite prin norme".

"Art. 145. - (3) **Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:**

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila [...].

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, in functie de felul operatiunii, cu unul din urmatoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de o alta persoana impozabila, cu factura fiscala, care cuprinde informatiile prevazute la art. 155 alin. (8), si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata. Beneficiarii serviciilor prevazute la art. 150 alin. (1) lit. b) si art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, justifica taxa dedusa, cu factura fiscala, intocmita potrivit art. 155 alin. (4)".

In acest sens, pct. 42 alin. (3) si pct. 44 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum erau ele in vigoare in anul 2006 prevad urmatoarele:

"(3) Persoanele impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operatiune prevazuta la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal. **Optiunea de aplicare a regimului de taxare se notifica organelor fiscale teritoriale pe formularul prevazut in anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice si se aplica de la data inregistrarii in notificare.** In situatia in care numai o parte dintr-un imobil este utilizata pentru realizarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal si se opteaza pentru taxarea acestora, in notificarea transmisa organului fiscal se va inscrie in procente partea din imobil destinata acestor operatiuni".

"44. *Scutirile de taxa pe valoarea adaugata prevazute de art. 141 din Codul fiscal sunt obligatorii, cu exceptia operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pentru care art. 141 alin. (3) din Codul fiscal prevede dreptul de optiune pentru aplicarea regimului de taxare".*

Referitor la scutirea de TVA aplicabila operatiunilor de concesiune a bunurilor imobile, cu prilejul primei inspectii fiscale concretizate in raportul nr. / in baza caruia s-a emis decizia de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx, organele de inspectie fiscala au considerat nedeductibila TVA in suma de V lei intrucat notificarea societatii prestatoare cu privire la taxarea operatiunii de concesiune nu a fost depusa pana la data de 31.03.2007, cu nerespectarea prevederilor art. 141 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Impotriva deciziei de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx, ABC a formulat contestatie, solutionata de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul A.N.A.F. prin decizia nr. dsc/xx.xx.xxxx, organul de solutionare dispunand desfiintarea partiala a deciziei de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx privind TVA respinsa la rambursare in suma de V lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa procedeze la reverificarea aceleiasi perioade si aceluasi tip de impozit.

Pentru a pronunta aceasta solutie, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor a retinut in considerentele deciziei nr. dsc/xx.xx.xxxx urmatoarele:

"Astfel, se retine ca pana la data aderarii, **dreptul persoanelor impozabile de a exercita optiunea de taxare in cazul inchirierii de bunuri imobile nu era conditionat de data depunerii notificarii, cu conditia ca pana la data notificarii sa nu fi fost efectuat un control al organelor fiscale care sa constate ca societatea nu a depus notificarea pana la data inspectiei fiscale.**

In acest sens este si punctul de vedere al Directiei de legislatie in domeniul TVA din cadrul Ministerului Finantelor Publice comunicat Directiei generale de solutionare a contestatiilor cu adresa nr. [...].

Rezulta ca la data efectuarii inspectiei fiscale, prestatorul optase pentru taxarea operatiunilor de concesiune prin notificarea depusa in data de xx.xx.xxxx, iar organele de inspectie fiscala trebuiau sa aiba in vedere aceasta notificare la stabilirea obligatiilor fiscale ale contestatoarei. Se retine ca, potrivit prevederilor legale mentionate mai sus in vigoare pe anul 2006, depunerea cu intarziere a notificarii nu anuleaza dreptul societatii de a aplica regimul de taxare.

[...]

Din raportul de inspectie fiscala nr./..... care a stat la baza deciziei de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx, **rezulta ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a situatiei de fapt**, in sensul ca nu au verificat daca societatea respecta prevederile art. 145 alin. (3) lit. a) si alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, privind conditiile de exercitare a dreptului de deducere, care precizeaza [...], **respectiv daca terenul concesiionat pentru care s-a depus notificare este destinat realizarii de operatiuni taxabile potrivit obiectului de activitate al societatii contestatoare.**

Avand in vedere cele retinute mai sus, in vederea aplicarii corecte a prevederilor legale in vigoare pe anul 2006 privind taxarea operatiunilor de concesiune si a prevederilor legale privind conditiile de exercitare a dreptului de deducere in functie de situatia de fapt si de documentele detinute de societate, urmeaza sa se desfiinteze Decizia de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx [...].

In lumina acestor considerente, organul de solutionare a contestatiei a dispus prin dispozitivul deciziei nr. dsc/xx.xx.xxxx desfiintarea partiala a deciziei de impunere nr. dii/xx.xx.xxxx privind TVA respinsa la rambursare in suma de V lei, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa procedeze la reverificarea aceleiasi perioade si aceluasi tip de impozit tinand cont de prevederile aplicabile in speta, precum si de cele precizate in cuprinsul deciziei de solutionare.

Se retine ca potrivit art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 216. - (3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare".

Totodata, conform art. 210 alin. (2) din acelasi act normativ "*Decizia sau dispozitia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac*".

Astfel, potrivit dispozitiilor legale antecitate, **considerentele organului de solutionare din cuprinsul deciziei sunt definitive si obligatorii pentru organele fiscale desemnate sa refaca inspectia si sa incheie o noua decizie de impunere, acestea fiind tinute de lamuririle si de punctul de vedere al organului de solutionare a contestatiei cu privire la speta fiscala analizata si de documentatia propusa spre reanalizare**, dovada fiind folosirea *expressis verbis* a cuvintului "**strict**" in textul de lege care constituie temeiul juridic al solutiei pronuntate de organul de solutionare a contestatiei.

In speta, *organele de inspectie fiscala* care au intocmit raportul de inspectie fiscala nr. rif/yy.yy.yyyy ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. di/yy.yy.yyyy ce face obiectul prezentei decizii *nu au avut in vedere notificarea depusa de prestator la stabilirea obligatiilor fiscale ale societatii, asa cum s-a precizat in mod expres la pg. 6/8 primul alin. in cuprinsul deciziei nr. dsc/xx.xx.xxxx si au ignorat lamurirea data spetei de organul de solutionare* in sensul ca pana la data aderarii depunerea cu intarziere a notificarii nu anuleaza dreptul societatii de a aplica regimul de taxare, in conditiile in care pana la data depunerii notificarii nu se efectuase un control al organelor fiscale. Totodata, din motivarea de fapt inscrisa in decizia contestata organele de inspectie fiscala mentioneaza ca operatiunea de concesiune este scutita de TVA avand in vedere ca organului fiscal i s-a facut cunoscuta optiunea de taxare odata cu depunerea notificarii in data de xx.xx.xxxx, dar apreciaza ca societatea se afla sub incidenta art. 141 alin. (3) din Codul fiscal incepand cu data de 01.01.2008, fara sa-si justifice din punct de vedere legal aceasta apreciere.

Mai mult, *organele de inspectie fiscala nu au dat curs indrumarilor organului de solutionare a contestatiei si nu au analizat daca terenul concesionat pentru care s-a depus notificare este destinat realizarii de operatiuni taxabile* potrivit obiectului de activitate al societatii contestatoare, analizand conditiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA prevazut la art. 145 alin. (3) lit. a) si alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 doar prin prisma faptului ca achizitia (concesionarea terenului) este operatiune scutita, fara TVA si nicidecum daca achizitia este destinata sau nu operatiunilor taxabile ale societatii si daca aceasta detine documentele justificative necesare deducerii TVA. Simpla mentiune in raport si in decizie a faptului ca terenul concesionat este utilizat pentru realizarea unei investitii constand in constructia unui complex comercial nu echivaleaza cu *analiza temeinica a conditiilor de exercitare a dreptului de deducere a taxei*, in conditiile in care nu a fost analizata destinatia investitiei si nici existenta documentelor justificative din punct de vedere al TVA si, oricum, neacordarea dreptului de deducere pentru suma de V lei a avut in vedere o alta situatie decat cea care vizeaza deducerea TVA aferenta achizitiilor in raport de destinatia acestora.

Avand in vedere ca la refacerea controlului organele de inspectie fiscala nu au respectat considerentele deciziei nr. dsc/xx.xx.xxxx si nu au procedat la analiza temeinica a cauzei in raport de punctul de vedere al directiei de specialitate si conform indrumarilor date de organul competent in solutionarea contestatiei cu privire la speta fiscala analizata, se va desfiinta decizia de impunere nr. di/yy.yy.yyyy pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de V lei, **urmand ca organele de inspectie fiscala sa se conformeze strict considerentelor din decizia de solutionare** si sa aplice prevederile legale in vigoare la data operatiunilor supuse controlului, asa cum prevede art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Conform pct. 12.7 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 "*decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente*".

De asemenea, potrivit pct. 12.6 din aceleasi Instructiuni "*in situatia in care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, in considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare*", astfel ca nu vor mai fi analizate celelalte motive invocate de societate in sustinerea cauzei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 141 alin. (2) lit. k) si alin. (3) si art. 145 alin. (3) lit. a) si alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 42 alin. (3) si pct. 44 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, astfel cum erau ele in vigoare in anul 2006, art. 105 alin. (3), art. 213 alin. (3) si art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 9.4, pct. 12.6 si pct. 12.7 din

Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005

DECIDE:

Desfiinteaza decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. di/yy.yy.yyyy, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector z pentru diferenta suplimentara de TVA in suma de **V lei** stabilita in sarcina ABC, urmand a se incheia o noua decizie de impunere prin care sa se reanalizeze cauza pentru aceeasi perioada si pentru acelasi impozit si care va avea in vedere **strict** considerentele deciziei de solutionare a contestatiei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.